

۲۰۸۸۸۸۱

ازین جنون که منم

مجموعه شعر

نورالدین زرین کلک

www.ketab.ir

۱۳۸۵

انتشارات فروزید

فهرست

۲۴..... غریبه	۵..... اشاره
۲۵..... گور تن	 حرفی با تو
۲۶..... عشق	۸..... حرف شاعرانه
۲۷.....	۹..... ابر سیاه
۲۸..... لب‌ها، تو	۱۰..... لب لیوان
۲۹..... دار	۱۱..... آینه
۳۰..... باور	۱۲..... جشن
۳۱..... عاشق سو	۱۳..... تشنگی
۳۲..... زیر ابر	۱۴..... من و عشق
۳۳..... یک روز بهار	۱۵..... ای عشق
۳۴..... قطره باران	۱۶..... ای دختران حوا
۳۶..... تکلیف برگ‌ها و رؤیاها	۱۸..... باد شمالگان
۳۸..... طعم توت و درد	۱۹..... با این جنون
۴۰..... زبان ماه	۲۰..... بی خوابی
۴۲..... آیه‌های آسمانی	۲۱..... دو صندلی
۴۳..... راز	۲۲..... حاشا
۴۵..... ریاضت	۲۳..... دل‌تنگی

۶۲.....	دامن مادرم.....	۴۷.....	بی‌سایه، بی‌رؤیا.....
۶۳.....	داوود میکل آنژ.....	۴۹.....	آخرین تکهٔ عمر.....
۶۶.....	پدرم.....	۵۱.....	خواب.....
۶۸.....	پنجره‌ام بارانی است.....	۵۳.....	روح مامی‌ها.....
۷۰.....	بغضیم در گل‌وست.....	۵۵.....	اسکناس نو.....
۷۲.....	دست‌هایم را ریودند.....	۵۷.....	ای آبشار شوق.....
۷۵.....	آوازت دریغ.....	۵۹.....	جریمه.....
		۷۸.....	فقطار زندگی.....

اشاره

ده دوازده ساله بوده که او بن تمایل در من به شعر و شاعری پیدا شد و تا ارتکاب چند غزل هم پیش رفت. اما راهی که انتخاب کرده بودم چنان صعب و ناهموار بود که ملاحضات کو کانهام را بر نمی تافت. در جوانی نیز در هزارپیچ دانشگاه و داروسازی و نقاشی و فیلم و گرافیک گرفتار شدم و مجالی برای به شعر نماند.

در دهه ۱۳۴۰ در پیکار شعر نو و شعر کهن بین نوسرایان نورسیده و غزل سرایان غافلگیر افتاده، بیشتر، تماشاگر بودم و مکرر دیدم از آموختن باز نمانم. تا آن که شبی خوابی دیدم نامتعارف - به صورت مالمهای بین من و دوستم، صادق دلیلی. او صحبت می کرد و من به او جواب می دادم. اما جواب های من نه سخن - که رودی بود از کلمات و به شکل انشایی، فرومی ریخت. در همان وقت ها، نخستین شعرهای کوتاه از من - به پوسته وزن و قافیه را کنار زده و زبان حسّ و اندیشه را گزیده بود - روی کاغذ به ثبت رسید.

این زمان، همان دهه ۱۳۴۰ بود و اشعار، غالباً در شب های کشیک و تنهایی در بیمارستان به سراغم می آمد. در سال های بعد نیز که نیما در اوج

می ایستاد و بوی فروغ و سهراب و شاملو جهان شعر و شاعری ایران را
می انباشت، من نیز گاهی شعری بر برگه‌های نسخه می‌نوشتم.
در سال‌های اخیر نیز بازگشتی به شعر و مفاهیم شعرگونه - مانند
«شعرک» (به معنای شعر کوتاه) داشته‌ام - که نمونه‌هایی از آن‌ها را در این
دفتر می‌خوانید.